

Verslag van het boek Hoogteverschillen van Julian Barnes op 27 september 2016

- Ariana: Apart boekje, vooral het laatste deel was het mooist en uitgebreid.
- Gerda: Prettig geschreven, dit boek zit goed in elkaar, vooral het laatste gedeelte.
- Marné: Vindt het 1e gedeelte onsamenhangend, maar het 2e gedeelte mooi met allerlei stemmingen, het geheel is zeer mooi.
- Nelleke: Alles is herkenbaar, vindt vooral het laatste gedeelte een juweeltje.
- Paulien: De overgang naar het laatste gedeelte moeilijk; het betekent omgaan met verlies, heel ontroerend.
- Joke: Een mooi boek, ontroerend over rouwen, het ging ook heel veel over herinnering; denkt nog heel lang aan dit boek.
- Wil: Goed leesbaar, de auteur heeft heel invoelend geschreven over verlies.

Over de auteur:

Julian Barnes is geboren op 19 januari 1946 in Leicester, Engeland. Hij heeft zijn opleiding genoten in London en Oxford. Hij gebruikt naast zijn eigen naam verschillende pseudoniemen voor zijn uitgaven.

Hij is de zoon van twee leraren frans. Zelf heeft Barnes ook Frans gestudeerd.

Hij heeft wel 22 boeken geschreven. Deze zijn in 30 talen vertaald.

Zijn laatste boek is verschenen in 2016: het tumult van de tijd, een roman over Sjostakovich.

Hij heeft gewerkt als journalist, hij schreef recensies voor The Observer en de Sunday Times.

Hij was getrouwd met de literaire agent Pat Kavanagh, die in 2008 overleed.

“The sense of an ending” is aan haar opgedragen,”alsof het voorbij is”.

Enkele uitgaven, die het meest recent zijn:

- 2005 De citroentafel
- 2006 Arthur en George
- 2008 Niets te vrezen
- 2010 Polsslag
- 2011 Alsof het voorbij is
- 2013 Wijsneus in de keuken

Prijzen, die hem toegekend zijn

- 2004 De Grote Oostenrijkse Staatsprijs, die jaarlijks wordt uitgereikt, ingesteld in 1950 door de toenmalige Minister van Onderwijs
- 2011 David Cohen Prize

- 2010 Man Booker Prize, wordt ieder jaar uitgereikt in Engeland of Ierland
- 2016 Siegfried Lenz Prize. Elke 2 jaar wordt in Hamburg ter ere van de Siegfried Lenz Foundation de prijs uitgereikt aan die auteurs, die in de geest van Siegfried Lenz' werk het meest benadert.

Het boek dat wij besproken hebben gaat over de dood van zijn vrouw en over rouwverwerking. Het boek bestaat uit 3 verhalen.

De kern van die verhalen zijn het samenvoegen van twee dingen, die eerder nog niet samengevoegd waren en bij het wegvallen van een deel verdwijnt er iets, dat groter is dan de som die er eerst was.

In verhaal 1 ervaart de mens de ballonvaart. Er wordt afstand geschapen tussen hemzelf en de aarde, een afstand, die eerder nog nooit bestond. De mens wordt nu subject en de aarde werd door de afstand gemaakt tot object.

In verhaal 2 beschrijft Barnes een fictieve relatie tussen 2 mensen, die samenvoeging werkt of soms niet, want hier komt de liefde aan te pas, die de potentie in zich heeft om te eindigen. Hier komen waarheid en betovering samen in liefde.

In verhaal 3 laat Barnes zien dat hij door het kwijtraken van zijn vrouw zijn levenslust kwijtraakte. Eerst had Barnes een vrouw en levenslust. Door het overlijden raakt hij de vaste grond onder de voeten kwijt en beschrijft hij wat het verlies van zijn vrouw hem heeft gedaan. Met zijn vrouw steeg Barnes tot grote hoogte en is nu hard en diep gevallen. Toch brengt het leven hem terug naar relatieve proporties.

Naar aanleiding van de inhoud van het boek ontstond een levendige discussie, vooral over ervaring van verlies in ons leven.

Wil Hoff